

**ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ**

**Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ'
Ὕχος δ' Ἔδωκας σημείωσιν [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)**

Ἐπαθεῖς ώς ἄνθρωπος, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, καὶ ἀνέστης τριήμερος, σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ συναναστήσας, πάντας τοὺς φθαρέντας, καὶ ἀνελήλυθας Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα, ἐπαγγειλάμενος, ἐκπέμψειν τὸν Παράκλητον, τοῖς ἱεροῖς Ἀποστόλοις σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὑμεῖς τί ἔστικατε, πρὸς οὐρανὸν ἀτενίζοντες; οἱ ὄρώμενοι Ἅγγελοι, ώς ἄνθρωποι ἔλεγον· τοῖς τοῦ Λόγου Μύσταις, οὗτος, ὃν ὄρᾶτε, ὑπὸ νεφέλης φωτεινῆς, ἀναληφθέντα, αὐτὸς ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε, κρῖναι τὸν κόσμον, ώς ἔφησε, πορευθέντες οὖν ἄπαντα, τὰ ῥήθεντα πληρώσατε.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, ὑπὲρ κατάληψιν Ἐγερσιν, παντοδύναμε Κύριε λαβὼν οὓς ἡγάπησας, ἵως Βηθανίας, ἐξήγαγες Λόγε, καὶ πρὸς τὸ ὅρος γεγονώς, τοῦ Ἐλαιῶνος, τούτους ηὐλόγησας, καὶ οὕτως ἀνελήλυθας, ὑποταγέντων Ἅγγέλων σοι, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὕχος δ'

Ὅτε παραγέγονας ἐπὶ τὸ ὅρος, Χριστὲ τῶν Ἐλαιῶν, Πατρὸς ἐπιτελέσαι τὴν εὐδοκίαν, ἐξέστησαν οἱ οὐράνιοι Ἅγγελοι, καὶ ἔφριξαν οἱ καταχθόνιοι· παρίσταντο δὲ οἱ Μαθηταὶ μετὰ χαρᾶς ἐντρομοι, ώς ἐλάλεις αὐτοῖς, ώς θρόνος δὲ ἡτοίμαστο ἐξ ἐναντίας νεφέλη προσμένουσα, πύλας δὲ ὁ οὐρανὸς διαπετάσας, τῷ κάλλει ἐφαίνετο, καὶ ἡ γῆ τοὺς κρυπτῆρας ἀνακαλύπτει, Ἄδαμ τὴν κατάβασιν ώς γνωσθῆναι, καὶ τὴν αὐθῆς ἀνάβασιν. Άλλ' ἵχνη μὲν ὑψοῦτο, ώς ὑπὸ χειρός, στόμα δὲ μεγάλα ηὐλόγει, ώς ἡκούετο, νεφέλη ὑπελάμβανε, καὶ οὐρανὸς ἔνδον σε ὑπεδέξατο. Ἐργον τοῦτο Κύριε εἰργάσω, μέγα καὶ παράδοξον, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια
Ὕχος β' Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)**

Πληρώσας ἀγαθέ, Πατρὸς τὴν εὐδοκίαν, ἐνώσας τε τὰ ἄνω, τοῖς κάτω, ἀνελήφθης, ἐν δόξῃ πρὸς τὸ πρότερον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως

Ἀνῆλθες πρὸς τὸν σόν, Γεννήτορα οἰκτίρμον· ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, καὶ ὑψωσας τὴν κάτω, κειμένην φύσιν Δέσποτα.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος

Νεφέλη σε φωτός, ἀνέλαβεν εἰς ὑψος, καὶ Ἅγγελοι ἐν φόβῳ, καὶ τρόμῳ διηκόνουν, τῷ θείῳ σου κελεύσματι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὕχος δ'

Τὴν καταβᾶσαν φύσιν τοῦ Ἄδαμ, εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, ὁ Θεὸς καινοποιήσας σεαυτῷ, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἀνήγαγες σήμερον· ώς ἀγαπήσας γάρ, συνεκάθισας· ώς συμπαθήσας δέ, ἦνωσας σεαυτῷ· ώς ἐνώσας συνέπαθες· ώς ἀπαθὴς παθῶν δέ, συνεδόξασας. Άλλ' οἱ Ασώματοι, Τίς ἐστιν οὗτος, ἔλεγον, ὁ ὠραῖος ἀνήρ; ἀλλ' οὐκ ἄνθρωπος μόνον, Θεὸς δὲ καὶ ἄνθρωπος, τὸ συναμφότερον τὸ φαινόμενον. Ὅθεν ἔξαλλοι Ἅγγελοι, ἐν στολαῖς περιπτάμενοι, τοὺς Μαθητάς, Ἀνδρες, ἐβόων· Γαλιλαῖοι, δος ἀφ' ὑμῶν πεπόρευται, οὗτος Ἰησοῦς ἄνθρωπος Θεός, Θεάνθρωπος πάλιν ἐλεύσεται, κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν, πιστοῖς δὲ δωρούμενος, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

**ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΠΡΩΤΩΣ**

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Ἔορτῆς
Ὕχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὕψοθεν εἰς γῆν, Χριστὲ καταβέβηκας, καὶ αὐθίς ἐκ γῆς, εἰς ὕψος ἀνέδραμες, πρὸς τὸν σὸν Γεννήτορα,
Μαθητῶν ὄρώντων σου τὴν ἄνοδον, σὺν αὐτοῖς οὖν ἔορτάζοντες, ὑμνοῦμέν σου Σῶτερ τὴν Ἀνάληψιν.
(Δίς)

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ὅχος γ'
Τὴν ὥραιότητα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ο προαιώνιος Λόγος καὶ ἄναρχος, ἦνπερ ἀνείληφε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας μυστικῶς, σήμερον
ἀνελήφθη, Ἄγγελοι προτρέχοντες, Ἀποστόλοις ἐδείκνυν, τοῦτον πορευόμενον, εἰς οὐρανοὺς μετὰ
δόξης πολλῆς, αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες, ἔλεγον· Δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι. **(Δίς)**

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων

Στιχηρὰ Προσόμοια
Ὕχος β' Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Οὐ λείψω ὄρφανούς, οὕσπερ ἐγὼ συνῆξα, ὁ Κύριος τοῖς φίλοις, ἐλάλει· ἀλλὰ πέμψω, ύμῖν Πνεῦμα τὸ
ἄγιον.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως

Ἄγγελοι τοῖς σοφοῖς, ἐβόων Ἀποστόλοις· Ὡ οἱ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, ὃν τρόπον καθορᾶτε, αὐτὸς πάλιν
ἐλεύσεται.

Στίχ. Ανέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Κατῆλθον ἐν χαρᾷ, ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, οἱ Μαθηταί σου Λόγε, δοξάζοντες, ύμνοῦντες, τὴν θείαν σου
Ἀνάληψιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὅχος δ'

Ὅτε ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς τῶν Μαθητῶν ὄρώντων, αἱ νεφέλαι ὑπελάμβανόν σε μετὰ
σαρκός, πύλαι ἐπήρθησαν αἱ οὐράνιαι, ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων ἔχαιρεν ἐν ἀγαλλιάσει, αἱ ἀνώτεραι
δυνάμεις ἔκραζον, λέγουσαι· Ἀρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ύμῶν, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης,
οἱ δὲ Μαθηταὶ ἐκπληττόμενοι ἔλεγον· Μὴ χωρισθῆς ἡμῶν, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν τὸν
Πνεῦμα σου τὸ πανάγιον, τὸ ὀδηγοῦν καὶ στηρίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.